

علاقه «رضا رویگری» به همبازی شدن با «محسن تنابنده»

در گفت و گوی پیش رو «رضا رویگری» از علاقه اش به همبازی شدن با «محسن تنابنده» در پایتخت و کارنامه هنری اش سخن گفت.

به گزارش سایت خبری پرسون، رضا رویگری این روزها حال خوشی از نظر جسمی و روحی ندارد و شرایط سختی را پشت سر می‌گذارد. او از سابقه ۶۰ ساله خود در دنیای هنر می‌گوید و گلایه‌هایی از اهالی سینما و تلویزیون دارد که در این روزها او را فراموش کرده‌اند. رویگری از ابراز علاقه مردم به خودش می‌گوید و اعتقاد دارد که مردم ایران به او لطف بسیار داشته‌اند و او عاشقانه از مهر و محبت مردم سخن به میان می‌آورد. بخش‌هایی از صحبت‌های این بازیگر پیشکسوت را بخوانید.

برای هنرمندان میانسال نقش خوب نیست

در سینمای ما برای افرادی به سن من فیلمنامه نگارش نمی‌شود. همه نویسندگان و کارگردان‌ها به دنبال چهره‌های جوان هستند چون می‌خواهند فیلم بفروش بسازند. شاید از لحاظی باید حق را به آنها داد که به فکر فروش فیلم‌هایشان باشند اما در سینمای دنیا این‌گونه نیست و می‌بینیم که برای آل‌پاچینو که سن بالایی هم دارد نقش می‌نویسند و نقش اصلی فیلم را به او می‌دهند که اتفاقاً یکی از بهترین فیلم‌های تاریخ سینمای جهان می‌شود. حتی برای نقش سوپرمن وقتی که هنرپیشه‌اش فلج می‌شود سناریو نوشته می‌شود و به او نقش اصلی یک فیلم را می‌دهند تا بازی کند. وقتی که هنرمندان آنها به سالخوردگی می‌رسند برایشان به‌گونه‌ای نقش می‌نویسند که بتوانند بازی کنند. بازیگر خوب و پرتعداد حتی در سن بالا هم می‌تواند باعث جذابیت یک فیلم شود اما در ایران این‌گونه نیست و فقط برای جوانانی که خوش آب و رنگ هستند نقش و فیلمنامه نوشته می‌شود. در ایران بیشتر تهیه‌کننده‌ها از یک زوج جوان برای فیلم و سریال‌ها استفاده می‌کنند و بازیگران پیشکسوت به کنار رفته و نهایتاً نقش‌های جزئی به آنها داده می‌شود. ما فراموش شده سینما هستیم و به‌واقع در سینمای ما قهرمان زنده را عشق است. من سال‌ها برای سینما و تلویزیون ایران زحمت کشیده‌ام اما با نامهربانی با من برخورد کرده‌اند.

من عاشق سینما و تلویزیون هستم

در سال ۱۴۰۰ در فیلم و سریال‌هایی مثل «برف بی‌صدا می‌بارد»، «جزیره» و «پیر پسر» ایفای نقش کرده‌ام و از دوستانی که به من لطف داشتند و من را دعوت به کار کردند، ممنونم. روزهایی که می‌خواهم سر صحنه فیلمبرداری بروم حال خوبی دارم. من عاشق سینما و تلویزیون هستم و واقعاً روزهایی که کار می‌کنم از لحاظ جسمی و روحی هم حال بهتری دارم و حتی در برخی روزها به دلیل مشکل جسمی که دارم، موقع پایین رفتن از پله‌ها داشتم می‌افتادم اما به دلیل عشق و علاقه‌ام به سینما این سختی‌ها را تحمل می‌کنم. فیلم‌های سینمایی ماندگاری دارند اما سریال اگر به‌درستی ساخته شود هم می‌تواند ماندگار باشد و هم مخاطبان بی‌شماری را با خود همراه کند. من ۶۰ سال فعالیت هنری دارم و عاشق هنر هستم. خوانندگی، سینما و تلویزیون را به‌شدت دوست دارم و هنوز هم مردم بابت کارهایی که انجام داده‌ام به من ابراز لطف می‌کنند. من با افتخار و بدون هیچ امکاناتی سرود «ایران ایران» را خواندم و به نوعی صدای انقلاب در آن دوران بودم اما اکنون به کناری افتاده‌ام و هیچ‌کس سراغی از من نمی‌گیرد؛ به جز چند کارگردان و تهیه‌کننده مثل مسعود ده‌نمکی کمتر کسی حالی از من می‌پرسد.

تاثیرگذارترین نقشم، کیان در «مختارنامه» بود

اگر بخواهم از لحاظ فنی به بهترین نقشی که تاکنون در سینما و تلویزیون ایفا کرده‌ام اشاره کنم باید به نقشی که در فیلم «بوتیک» به کارگردانی حمید نعمت‌ا... داشته‌ام، اشاره کرد اما به‌واقع تاثیرگذارترین نقشم در سینما و تلویزیون را در سریال مختارنامه و با نقش کیان ایفا کرده‌ام. مردم نقش کیان را در سریال مختارنامه بسیار دوست داشتند و هنوز هم بابت این نقش به من لطف دارند و هرگاه من را در کوچه و خیابان می‌بینند ابراز لطف و علاقه‌شان را نشان می‌دهند. نقش کیان برای من بسیار باارزش بود و فکر می‌کنم تا همیشه در ذهن مخاطبان باقی بماند.

مردم مختارنامه را دوست داشتند

مردم ایران به سینمای قهرمان‌محور علاقه دارند و اگر این روزها استقبالی از سینما نمی‌شود به دلیل نبود وجود قهرمان در فیلم‌ها و سریال‌های ماست و اگر مردم سریال مختارنامه را دوست داشتند به دلیل وجود قهرمانی چون مختار و یارانش بود. مردم این شخصیت‌ها را دوست دارند و برایشان قابل احترام است. فیلم‌ها و سریال‌ها تقریباً در یک فاز ساخته می‌شود و موضوعات یا تلخ است یا تکراری و به همین دلیل وقتی که فیلم کم‌دی ساخته می‌شود مردم از آن استقبال می‌کنند چون دیگر از دیدن فیلم‌ها و سریال‌های تلخ و سیاه خسته شده‌اند. مردم دوست دارند قهرمانان‌شان را در فیلم‌ها ببینند و با آنها همذات‌پنداری کنند و اگر بتوانیم فیلمنامه‌ها را به سمت قهرمان‌پروری ببریم و این قهرمانان از دل مردم باشند قطعاً می‌توانیم با استقبال مخاطبان روبه‌رو شویم و فیلم‌ها و سریال‌های مخاطب‌پسندی تولید شود. خیلی از فیلمسازها فقط برای جشنواره‌های خارجی فیلم می‌سازند و شاید این فیلم‌ها در جشنواره‌های خارجی مورد استقبال قرار بگیرد و باارزش باشد اما مردم این فیلم‌ها را دوست ندارند و از آنها استقبال نمی‌کنند. فیلم‌ها دیگر در ژانر عشقی و پلیسی نیست که کشش داشته باشد و به همین دلیل مردم از آنها استقبال نمی‌کنند. قهرمان‌محوری و ژانرهای عشقی و پلیسی باعث دیده شدن یک فیلم یا سریال می‌شود اما در این روزها کمتر کارگردانی به این نکات توجه می‌کند.

خیلی از نقش‌ها را دوست داشتم بازی کنم اما محمود دولت آبادی یک رمان دارد به نام «کلیدر» که دوست داشتم آن را بسازم و یکی از نقش‌های آن را خودم بازی کنم. این رمان زندگی افرادی را در یک روستا به نگارش درآورده و پر از شخصیت‌های جالب و دوست‌داشتنی است و مطمئنم اگر این کتاب به‌عنوان یک سریال ساخته شود قطعا یکی از بهترین سریال‌های صدا و سیما خواهد شد.

بازی در سریال‌های تاریخی برایم جالب است

اگر باز هم به گذشته بازگردیم من دنیای هنر را انتخاب می‌کنم اما در روش زندگی خودم قطعا تغییراتی خواهم داد که وقتی پیشکسوت شدم این‌گونه از عشق خودم - سینما- دور نمانم. طوری زندگی می‌کنم که دیگر مجبور نباشم هر نقشی را در سینما و تلویزیون ایفا کنم و نقش‌هایی را که دوست داشتم بازی خواهم کرد. خیلی دوست دارم در سریال پایتخت و با محسن تنابنده همبازی شوم. سیروس مقدم و محسن تنابنده برای این سریال خیلی زحمت کشیده‌اند و مردم هم این سریال را خیلی دوست دارند و امیدوارم که ساخت فصل‌های دیگر این سریال ادامه داشته باشد. نقش‌های زیادی را در تلویزیون و سینما ایفا کردم اما واقعا بازی در سریال‌های تاریخی برایم بسیار جالب بود. باید درباره تاریخ ایران و اسلام سریال‌های بیشتری ساخته شود، چون مردم این نوع سریال‌ها را خیلی دوست دارند. ما با سریال مختارنامه نشان دادیم که مردم تا چه اندازه به سریال‌های تاریخی علاقه دارند.

منبع: جام جم